Léto 2013

Časopis Fakultní nemocnice Olomouc

NemMAGAZÍN

ÚSPĚŠNOST léčby nemocí krve je dnes MNOHEM VYŠŠÍ

MIRO ŽBIRKA o nepochlebování, strachu ze zubaře a atmosféře malých pódií

Vynikající lékař, pedagog, vědec a turista VÁCLAV VEJDOVSKÝ

Táta, máma, děti, pes... Pro všechny posádky. Volkswagen Comfort Edition.

Více prostoru, více pohodlí za cenu, která vám bodne. Přijďte se seznámit s nabídkou vozů Volkswagen Comfort Edition. Modely Polo, Golf Plus, Tiguan a Touran s komfortní výbavou zahrnující např. kola z lehkých slitin, klimatizaci, volant v kůži a mnoho dalšího. Využijte navíc nabídku financování Volkswagen Finance od společnosti ŠkoFIN a získejte ještě vyšší zvýhodnění.

Přijďte si k nám vybrat svůj Volkswagen.

*Akce trvá do 30. 6. 2013. Zvýhodnění 129 000 Kč platí pro model Touran 1,2 TSI 77 kW; cenové zvýhodnění 107 900 Kč. Při využití akční nabídky Volkswagen Finance od ŠkoFINu ušetříte navíc až 21 100 Kč. Kombinovaná spotřeba a emise CO_2, 4,2–6,5 l/100km, 109–152 g/km. Kompletní cenovou nabídku a financování modelů Comfort Edition a bližší informace na www.comfortedition.cz.

Volkswagen Finance ŠkoFIN

Autorizovaný prodejce **Volkswagen AUTOCENTRUM OLOMOUC s.r.o.**
Horní lán 455/1, 779 00 Olomouc, tel.: 585 750 351, fax: 585 750 368
e-mail: info@vwolomouc.cz

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení čtenáři,

na začátku léta jsme pro vás připravili nové číslo našeho nemocničního časopisu, ve kterém vás pravidelně informujeme o dění ve Fakultní nemocnici Olomouc. Každé tři měsíce se vám snažíme předkládat novinky ze života vašeho zdravotnického zařízení. Vybíráme pro vás zajímavé příběhy našich pacientů, kterým zkřížila životní dráhu závažná nemoc nebo těžký úraz, a přesto se s nepřízní osudu dokázali vypořádat a mohou být inspirací možná právě pro váš vlastní boj s nemocí. Představujeme vám naše léčebná centra, ve kterých jsou pacientům k dispozici naši zdravotničtí profesionálové, kteří pracují se špičkovými technologiemi a moderními léčebnými metodami. Ukazujeme vám obrazy z historie našeho zdravotnického zařízení, které má více než stoletou tradici a po celou dobu je nedílnou součástí života tohoto města i celého kraje. Odhalujeme vám zákulisí naší práce prostřednictvím těch, s nimiž se při pobytu u nás sekáváte, tedy našich lékařů a zdravotních sester. Radíme vám, jak pečovat o své zdraví. A především se vám snažíme zpříjemnit čas, který trávíte v našich ambulancích nebo na lůžkách našich klinik a oddělení.

Za poslední tři měsíce se nám podařilo získat akreditaci pro většinu našich laboratorních provozů, což je pro pacienty důležitý signál, že neustále pracujeme na zvyšování kvality poskytované péče. Zbylé laboratoře by měly akreditovat v nadcházejícím období. V dubnu jsme za plného provozu absolvovali taktické cvičení, kdy jsme sami aktivně prověřovali naše schopnosti přijmout velký počet pacientů raněných při hromadném neštěstí. Cvičení podrobně sledovali nezávislí rozhodčí z ministerstva zdravotnictví a ostatních fakultních nemocnic a je dobrou zprávou, že jsme podle jejich hodnocení jako nemocnice na podobné situace velmi dobře připraveni. V rámci zkvalitnění služeb pro naše klienty jsme v květnu slavnostně otevřeli nově zrekonstruovaný a dovybavený ambulantní trakt našeho perinatologického centra. Díky tomu nyní ženy před porodem, ženy v rizikovém těhotenství nebo rodiny s předčasně narozenými novorozenci najdou důležité poradny a vyšetřovny na jednom místě.

Také v nadcházejících měsících budeme pracovat na projektech, díky kterým vám budeme moci nabídnout opět kvalitnější péči a komfortnější služby, než tomu bylo doposud. Zanedlouho bude například dokončeno a otevřeno nové parkoviště s téměř stovkou parkovacích stání v horní části našeho nemocničního areálu. Věříme, že přispěje ke snadnější dostupnosti našich zdravotnických pracovišť. V těchto dnech také zahajujeme stavbu objektu nové nemocniční lékárny, kterou bychom chtěli otevřít v příštím roce. I tento projekt přinese jistě pozitivní změnu, z níž budou profitovat zejména naši pacienti.

Blíží se doba dovolených a prázdnin, rád bych tedy vám – našim pacientům – popřál brzké uzdravení, ať si můžete letní dny užít bez starostí spojených s nemocí. Všichni bychom měli myslet na své zdraví i ve dnech volna, aby nám léto přineslo jen samé příjemné zážitky. A věřím, že k nim přispěje i náš NemMAGAZÍN.

doc. MUDr. Roman Havlík, Ph.D.,
ředitel Fakultní nemocnice Olomouc

Obsah čísla

Úvodní slovo	3
Aktuality	4
Příběh se šťastným koncem	5–6
Představujeme	7–9
Z historie nemocnice	10–11
Nová léčba pomáhá	12–13
Lidé v nemocnici	14–15
Rozhovor s osobností	16–18
Naši odborníci radí	19
Píšete nám	20
Pro děti	21
Křížovka	22

5
Řekli mu, že už z vozíku nikdy nevstane. Neposlechl a vstal

7
Dětská klinika? Malá nemocnice s vlastními sály, lůžky pro rodiče, školou i hřištěm

16
Miro Žbirka: Kulatiny bych asi nemohl slavit každý rok

NemMAGAZÍN
Vydává Fakultní nemocnice Olomouc, I. P. Pavlova 6, 775 20 Olomouc, IČO: 00098892. Registrační značka: MK ČR E 17254.
Vychází čtyřikrát ročně. Toto číslo bylo vydáno 7. června 2013.
Redakce: Egon Havrlant, FN Olomouc, I. P. Pavlova 6, 775 20 Olomouc, tel.: +420 558 442 489, +420 606 607 687,
e-mail: info@fnol.cz, web: www.fnol.cz.
Inzerce: Yvona Pařízková, tel.: +420 602 755 916,
e-mail: yvona.parizkova@seznam.cz.
Grafické zpracování a tisk: m-ARK Marketing a reklama, s. r. o.

Znovu zlepšujeme péči o matku a dítě

Péče o matku a dítě je ve Fakultní nemocnici Olomouc špičková. Dokazují to výsledky za loňský rok, ale i dlouhodobé statistiky. V roce 2012 zemřelo v Olomouckém kraji při porodu nebo během čtyř týdnů od narození 0,7 promile dětí. To je takřka o polovinu méně, než je celorepublikový průměr. Velký podíl na tom má právě olomoucká nemocnice, která je jedním ze čtyř perinatologických center na Moravě, do nichž jsou soustředěny nejtěžší porody. Nemocnice navíc nedávno otevřela nový ambulantní trakt Perinatologického centra FN Olomouc. Na jednom místě je tak nyní soustředěna ambulantní péče o ženy před porodem, ženy v rizikovém těhotenství nebo například také péče o rodiny s předčasně narozenými dětmi.

Foto: archiv FNOL

Foto: archiv FNOL

Cvičili jsme pro případ hromadné nehody

Šedesát zraněných z hromadné nehody ošetřovali v polovině dubna zdravotníci ve FN Olomouc. Nešlo však o skutečné pacienty, ale pouze o profesionálně namaskované figuranty. Nemocnice cvičila za plného provozu. Cílem bylo prověřit její akceschopnost pro případ, že by musela přijmout větší počet pacientů zraněných při hromadném neštěstí. Výkony zdravotníků byly podle nezávislých rozhodčích na vynikající úrovni. Tým z urgentního příjmu navíc v dubnu zvítězil v mezinárodní soutěži záchranářů na Slovensku, uspěl v konkurenci téměř tří desítek profesionálních týmů. Obě akce proběhly díky podpoře z projektu Výcvikového, tréninkového a edukačního centra (VTEC) Lékařské fakulty Univerzity Palackého v Olomouci.

Naše laboratoře získaly certifikáty kvality

Po laboratořích Hemato-onkologické kliniky a Transfuzního oddělení získaly v těchto dnech akreditaci také další laboratorní provozy FN Olomouc. Akreditačním procesem tak úspěšně prošly laboratoře Ústavu lékařské genetiky a fetální medicíny, Oddělení klinické biochemie a Ústavu imunologie. Získaly osvědčení o akreditaci podle normy ČSN – EN ISO 15 189:2007.

NÁRODNÍ AKREDITAČNÍ ORGÁN

Ta dokládá, že vyšetřování a zpracování vzorků v těchto laboratořích je na nejvyšší úrovni kvality. V současné době prochází stejným akreditačním procesem také laboratorní provoz Ústavu mikrobiologie, toxikologická laboratoř Ústavu soudního lékařství a medicínského práva bojuje o obdobný certifikát kvality NASKL II. Pro pacienty znamená akreditace další zlepšení kvality a zvýšení bezpečnosti poskytované péče.

Foto: archiv P. Utíkala

Vzpomínka na docentku Annu Utíkalovou

Význačná lékařka Urologické kliniky Fakultní nemocnice Olomouc doc. MUDr. Anna Utíkalová, CSc., by se v letošním roce dožila osmdesáti let. Narodila se 12. května 1933 v Holešově, studia medicíny v Olomouci ukončila v roce 1957. Už během pregraduální výchovy se zapojila do výuky anatomie a jako studentka dosáhla až na post odborného asistenta. Po promoci působila 7 let na chirurgickém oddělení ve Šternberku, získala atestaci z chirurgie a na Urologickou kliniku FN Olomouc a LF UP v Olomouci nastoupila hned od jejího otevření v roce 1964.

Nově zvolený obor zvládla velmi rychle a za čtyři roky atestovala z urologie. Svůj odborný zájem pak soustředila především na dětskou urologii. Jako první v Československu zavedla na pracovišti několik nových diagnostických i operačních metod. Pro odborné kvality a vynikající léčebné výsledky se stala vyhledávaným odborníkem, klinika získala prestiž vyhledávaného centra dětské urologie poskytující odbornou péči dětem nejen z Moravy, ale také ze sousedních oblastí Čech i Slovenska.

V dalších letech se Dr. Utíkalová soustředila na včasnou diagnostiku vrozených vývojových vad urogenitální soustavy a ve spolupráci s pediatry, genetiky a neonatology pomohla založit centrum pro perinatální uropatie. Aktivně se zapojila do programu transplantací ledvin a úspěšně se podílela na řešení komplikací po transplantaci. Pracovala neúnavně i dále v důchodu, ale uprostřed činorodé práce její život 23. srpna 2001 ukončila tragická dopravní nehoda.

Publikovala celkem 46 vědeckých prací a přednesla více než 90 odborných přednášek na sjezdech, konferencích a kongresech urologické, nefrologické a pediatricko-chirurgické společnosti. Česká urologie ztratila předčasným úmrtím docentky Anny Utíkalové neúnavnou organizátorku vysoce odborné a specializované pediatricko-urologické péče, k jejímuž rozvoji významně přispěla.

Foto: archiv P. Utíkala

Řekli mu, že už z vozíku nikdy nevstane. Neposlechl a vstal

Pětatřicetiletý Jan Drápala z Valašské Bystřice je tvrdý chlap. K životu mezi beskydskými kopci a k těžké práci v lese nebo v řeznické zástěře to nakonec patří. Když na něj při kácení v revíru padl strom, otřepal se a odešel po svých s pár modřinami. Před třemi lety měl ale nehodu, nešťastně upadl a poranil si páteř. Lékaři mu řekli, že z invalidního vozíku už nevstane. On to ale dokázal. „Na nohy mě postavili až v Olomouci," říká vděčně a cvičí se speciálními ortézami několikrát denně. Ujde zatím jen pár metrů, ale i to je úžasný pokrok a houževnatý Valach to nevzdává.

Foto: archiv J. Drápaly

Jan Drápala to nevzdává, psychicky mu hodně pomáhá jeho malá dcera Viktorka. Plánují spolu procházky po okolních beskydských lesích.

Jako mladý „ogar" se do Valašské Bystřice přistěhoval za svou ženou Petrou z nedalekého Rožnova pod Radhoštěm. „Bydleli jsme u jejích rodičů. Dali nám pozemek, tak jsme si postupně vedle nich postavili vlastní domek. Stavěli jsme ho svépomocí, nastěhovali jsme se před pěti lety. Pak se mi ale stal ten úraz, a tak jsme spoustu věcí zatím nestihli dodělat," říká Jan Drápala, když se rozhlíží po domě. Silnýma rukama, kterýma při pojíždění pohání kola vozíku, předtím kácel stromy ve svém revíru a na zabijačkách boural maso, aby si přivydělal. „Síla mi zůstala, to je moje výhoda, když se dnes i při mojí váze potřebuju někde přitáhnout nebo nadzvednout," popisuje.

Osudný okamžik, který Janu Drápalovi i celé jeho rodině úplně převrátil život naruby, přišel 5. září 2010. Jen kousek od chalupy se s ním u řeky Bystřice utrhl vodou podemletý vysoký břeh. Při ošklivém pádu si vážně poranil páteř. Kromě toho utrpěl těžké poranění hrudníku včetně sériové zlomeniny žeber a také otřes mozku. „Odvezli mě do nemocnice v Brně, kde mi lékaři nejprve operovali hrudník. Pak mě přeložili na spinální jednotku, kde se snažili zachránit míchu, která byla utlačována posunutím obratlů. Postupně se mi začínala vracet citlivost do nohou, dokázal jsem s nimi i trochu pohnout. Rodině přesto řekli, že nebudu nikdy chodit," líčí těžké chvíle.

Foto: archiv J. Drápaly

Rodina je jeho oporou. Jan Drápala s manželkou Petrou a dcerou Viktorkou.

Jeho žena najednou zůstala v domě se sotva dvouletou dcerou Viktorkou a desetiletým synem Tomášem sama. „Prožívala jsem obrovský šok. Když nám do telefonu řekli, že Honza už nikdy nevstane z vozíku, bylo to strašné. Hodně jsem to obrečela, ale pořád jsem tomu nechtěla uvěřit," vzpomíná Petra Drápalová na složité období po manželově úrazu. V brněnské nemocnici nakonec zůstal Jan Drápala asi dva měsíce, další půlrok strávil v rehabilitačním ústavu na severní Moravě. Manželka Petra se musela postarat o obě děti, zvládat chod domácnosti, platit splátky za dům. „Byla jsem na rodičovské dovolené, brala čtyři tisíce měsíčně a všechno vlastně zůstalo na mně. Bylo to těžké období. Půl roku žití a nežití, kdy jsme jen sháněli peníze, aby bylo na splátky. Ještěže nám hodně pomáhali rodiče a kamarádi," konstatuje Petra Drápalová.

V rehabilitačním ústavu nevycházel Jan Drápala z údivu. Zatímco fyzioterapeutka s ním chtěla cvičit pohyb nohou v bradlech a s ortézami, tehdejší primář spinální rehabilitační jednotky jí to prý zakazoval. „Naštěstí už tam není. Když si zavolal mou

Foto: archiv J. Drápaly

Každý den cvičí. Se speciálními ortézami, které mu nechali vyrobit na Oddělení rehabilitace FN Olomouc, přejde každý den několikrát svůj dům.

manželku asi po měsíci a půl, řekl jí, že mi vozík už zůstane. Přitom neměl ani základní přehled o mém zdravotním stavu," popisuje Jan a jeho žena jen přikyvuje. „Tvrdil mi nesmysly, nevěřila jsem mu," dodává.

Nakonec se asi po roce léčení dostal Jan Drápala na Oddělení rehabilitace Fakultní nemocnice Olomouc. „Bylo velké štěstí, že jsem se ocitl na oddělení u primáře Aloise Krobota. Moje mícha byla sice v jednom místě porušená, ale v žádném případě nebyla přerušená. Začal jsem cvičit na pohyblivém pásu se simulátorem chůze. Fyzioterapeutky se mnou dokonce cvičily déle, než bylo běžné. Když měly čas, protože jim někdo z programu třeba vypadl, vzaly si mě do parády. Každý jiný by se na vás vyflákl, ale ony to tam prožívají s vámi a není jim to vůbec jedno. To bylo hodně vidět," popisuje Jan.

Z olomoucké fakultní nemocnice si přivezl i speciálně vyrobené ortézy. S nimi a s pomocí chodítka teď každý den zkouší aspoň pár metrů ujít. „Žena se mnou každý den cvičí. V Olomouci mě opravdu postavili na nohy. Jsem jim neskutečně vděčný. Když jsem se pak poprvé doma postavil z vozíku, byl to neskutečný pocit. Malá kolem mě skákala radostí. Psychicky mi právě Viktorka strašně pomáhá. Vždycky mi říká, že až budu mít zdravé nožičky, půjdeme spolu na procházku. Letos jí bude pět let," říká Jan a těžko se při tom brání dojetí.

S ortézami přejde každý den několikrát z koupelny přes chodbu do kuchyně a obýváku a zpět, jeho obětavá žena Petra mu při cvičení pomáhá. „Zvykla jsem si, že sedí na vozíku, ale smířená s tím nejsem. Věřím, že se jednou na nohy postaví, pokroky dělá," říká s nadějí. Nevzdávají to oba dva. Snaží se Janovo postižení trochu ignorovat, přestože to pochopitelně moc nejde. Nedávno společně například kopali na zahradě udírnu, Jan samozřejmě z vozíku. Snaží se pořád zaměstnávat ruce, vyřezává například krásné dřevěné podložky pod paroží, kamarádi ho občas vyvezou do jeho revíru v Rožnově. „Doktoři přece pořád něco nového vymýšlejí, třeba kmenové buňky, a co my víme, co bude za pár let. Medicína jde pořád rychle dopředu. Musím cvičit, aby moje tělo bylo připravené. Třeba budu mít štěstí, věřím tomu," dodává bojovník z valašských kopců.

Inzerce

Dětská klinika? Malá nemocnice s vlastními sály, lůžky pro rodiče, školou i hřištěm

Foto: archiv FNOL

Dětské pooperační oddělení nabízí lůžka pro kojence i jejich matky

Jako velká bílá loď kotvící v poklidné zelené zátoce, tak může z ptačí perspektivy vypadat Dětská klinika Fakultní nemocnice Olomouc. Ten klid je ovšem pouze zdánlivý. Uvnitř v jejím trupu se neustále odehrávají nové a nové příběhy, v nichž smutné okamžiky střídají pocity štěstí, to když léčba zabírá. Hraje se přece o to nejcennější, o zdraví dítěte. Olomoucká dětská klinika je pro mnoho rodin bezesporu ostrovem naděje. Už řadu let se tu dělá špičková medicína a svými dobrými výsledky v léčbě se toto pracoviště může srovnávat s předními evropskými centry. Před dvěma lety byly dobudovány chirurgické sály a pooperační oddělení. Naplnila se tak myšlenka stará bezmála čtyři desítky let. Klinika nyní pod jednou střechou nabízí veškerou diagnostickou a léčebnou péči v oboru pediatrie. Stala se komplexní „dětskou nemocnicí".

Olomoucká dětská klinika patří k největším klinickým pracovištím v České republice. Ročně je tady na lůžková oddělení přijato přes tři a půl tisíce dětí. V ambulancích kliniky provedou lékaři kolem pětadvaceti tisíc vyšetření za rok. Komplexní péče je poskytována dětským pacientům od kojeneckého věku až do dospívání.

Osmipodlažní budova vyrostla v polovině 70. let na zelené louce. V takzvané akci „Z" (v době totality neplacené veřejné zvelebování) tehdy o víkendech na stavbě pomáhali i zaměstnanci nemocnice včetně věhlasných profesorů. Taková byla doba. První dětské oddělení vzniklo ještě v Zemských ústavech v Olomouci už v roce 1939, založil je významný český pediatr Antonín Mores, který do hanácké metropole přišel z Bratislavy. V čele kliniky se vystřídaly i další výrazné osobnosti české pediatrie, mezi něž patří profesor Jaroslav Lhoták, profesor Jiří Volejník nebo současný přednosta profesor Vladimír Mihál. Ten vede kliniku už 19 let a nastupoval na ni bezmála před pětatřiceti lety.

Inzerce

Foto: archiv FNOL

Vše pod jednou střechou

V roce 2011 byly na klinice zprovozněny dva nově vybudované operační sály pro dětskou chirurgii včetně pooperačního oddělení. Malí pacienti tak už dnes nemusejí cestovat k operacím na centrální operační sály do jiné části nemocnice. Podle slov přednosty Dětské kliniky FNOL prof. MUDr. Vladimíra Mihála, CSc., se podařilo naplnit původní myšlenku „dětské nemocnice", o níž se uvažovalo už při stavbě kliniky v polovině 70. let minulého století. „Tehdejší přednosta, profesor Jaroslav Lhoták, plánoval kliniku jako komplexní zařízení. Už v té době měla jeden operační sál, který byl ale zrušen, a k naplnění koncepce nedošlo. Předběhl zřejmě svou dobu. Dětskou nemocnici jsme tak dobudovali až nyní," říká.

Na dvou moderně vybavených operačních sálech se provádějí operace v oborech dětské chirurgie, urologie, očního lékařství nebo ortopedie. Součástí dětských operačních sálů je i moderně vybavené pracoviště dětské endoskopie, protože většina vyšetření se provádí v celkové anestezii. Specialisté z jiných klinik přicházejí za dětskými pacienty na kliniku. „Dříve jsme děti převáželi před operací na centrální sály a po operaci zpět, což rozhodně nebylo ideální. Dítě by před výkonem i po něm mělo být maximálně v klidu. Při převozu mimo budovu byli pacienti mnohem více ohroženi komplikacemi. Teď u nás mají zajištěný důležitý klid a bezpečí před operací," podotýká profesor Mihál.

Na nové sály navazuje dospávací pokoj, na kterém malí pacienti tráví až dvě hodiny po operaci a po celou dobu jsou sledováni personálem i monitorovací technikou. Nově bylo v roce 2011 vybudováno rovněž pooperační oddělení s 18 lůžky. Každý pokoj má samozřejmě vlastní sociální zařízení, čtyři pokoje pro kojence jsou navíc vybaveny lůžky pro matky.

Rodič zůstává s dítětem

Dítě přijaté k hospitalizaci v doprovodu rodiče, to je ve FN Olomouc běžný standard. Stavební a dispoziční úpravy pomohly před dvěma lety tyto možnosti ještě rozšířit. Počet rodičů přijímaných spolu s dítětem je právě v Olomouci suverénně nejvyšší ze všech 92 dětských lůžkových zařízení v České republice. Podle odborníků je možnost pobytu dítěte v nemocnici v doprovodu blízké osoby zásadním faktorem, který ovlivňuje průběh a úspěšnost léčby malých pacientů.

„Pro dítě i jeho rodiče má společný pobyt v nemocnici zásadní význam. Malý pacient je klidnější, méně se bojí operace či léčby, lépe pak zvládá svůj stav po operaci, nenabourává se pouto mezi dětmi a rodiči, dítě si neodnáší do života strach z nemocničního prostředí. Jsou zřejmé i lepší léčebné výsledky, pacient se rychleji uzdravuje, má méně komplikací, prostě pozitivně tady působí vyrovnaná psychika dítěte," vysvětluje MUDr. Eleni Mikušková, primářka olomoucké dětské kliniky. Velmi podstatné je i to, že se například rodiče chronických pacientů během společné hospitalizace naučí, jak dítě ošetřovat i v domácím prostředí.

Na klinice je ročně hospitalizováno více než 3,5 tisíce dětí, dvě třetiny z nich jsou přijaty i s doprovodem. Existují dvě varianty, přičemž první z nich umožňuje pobyt rodiče přímo na pokoji po celou dobu včetně noci, kdy má rodič k dispozici své lůžko. Druhá varianta nabízí rodičům možnost být s dítětem po celý den a na noc se přesunout do místnosti vybavené lůžkem pro doprovod. Ale i rodiče, kteří nejsou přijati se svým dítětem na kliniku, mají možnost u jeho lůžka trávit co nejvíce času a prakticky pouze na noc odcházejí domů.

Dětská hematoonkologie

Léčbě onkologických onemocnění krve a krvetvorby u dětí se na olomoucké klinice věnují už několik desetiletí. Pro profesora Mihála se tento obor stal celoživotní láskou, přestože původně do hanácké metropole přišel ze Slovenska jako mladý imunolog. Hematologii se začal věnovat v polovině 80. let, v té době byly jen omezené možnosti léčby, ale především přesné diagnostiky leukémií a dalších závažných onkologických onemocnění u dětí. „Bylo to hrozně smutné období. Nemoc jsme uměli jen potlačit, úspěšnost léčby byla mizivá, děti nám umíraly a nemohli jsme jim pomoci," líčí přednosta.

Na konci 80. let ale začala mezinárodní spolupráce s evropskými pracovišti, zejména pak s centrem dětské hematologie a onkologie v německém Hannoveru. „Zažili jsme éru, která se už dnes nedá opakovat. Z téměř nulové úspěšnosti v léčbě jsme se dostali až na dnešních více než devadesát procent vyléčených dětí," popisuje profesor Mihál. Obor se podle jeho slov úspěšně rozvíjel i díky spolupráci s dospělou hematoonkologií, zejména s profesorem Karlem Indrákem a profesorkou Marií Jarošovou. Od roku 1999 je klinika

centrem pro diagnostiku a léčbu dětských onkologických onemocnění krvetvorby. Už rok předtím vznikla jako její součást Laboratoř experimentální medicíny, která se úspěšně zabývá vývojem nových protinádorových látek a která se později transformovala na Ústav molekulární a translační medicíny Univerzity Palackého v Olomouci. Profesor Mihál se jako přednosta kliniky i proděkan lékařské fakulty podílel na vybudování ústavu, který vede jeho blízký spolupracovník docent Marián Hajdúch. S tímto ústavem klinika pokračuje v mnohých vědeckých a výzkumných projektech zaměřených na oblast dětské hematologie, onkologie, pneumologie, gastroenterologie, endokrinologie a jiné.

Hematoonkologické oddělení prošlo v roce 2007 rozsáhlou rekonstrukcí a získalo odpovídající zázemí pro špičkovou léčbu, jejíž výsledky jsou uznávány nejen v ČR, ale i v zahraničí. Děti se tu léčí na pěti izolačních pokojích včetně jednoho lůžka jednotky intenzivní hematologické péče a na dalších čtyřech dvoulůžkových pokojích. Oddělení má nadregionální význam, řadu let je moravským referenčním centrem. Zajišťuje diagnostiku pacientů i pro pracoviště v Moravskoslezském a Zlínském kraji, podílí se na léčbě nádorových onemocnění u dětí, které se léčí na klinice dětské onkologie v Brně. Je významným vědeckým centrem a společně s Prahou a Brnem také akreditovaným centrem pro výuku budoucích lékařů v oboru dětské hematoonkologie. Kromě diagnostiky a léčby dětské leukemie se ve spolupráci s Klinikou dětské hematologie a onkologie v pražském Motole se věnuje i komplexní péči o děti s maligními lymfomy.

Specializovaná péče i pohotovost

Dětské operační sály byly v poslední době doplněny ještě o dětské pneumologické centrum, které jediné na Moravě poskytuje komplexní péči včetně specializovaných bronchoskopických výkonů. Oboru dětské pneumologie se odborníci ve FN Olomouc věnují už 14 let, zdejší pracoviště je jedním ze dvou takto specializovaných center v ČR a vede je profesor František Kopřiva. Ročně jím projde kolem pěti set dětí se závažnými onemocněními plic a dýchacích cest, u nichž dosavadní léčba nepřinesla výrazné zlepšení, a potřebují tedy péči specialistů. Klinika patří rovněž mezi akreditovaná centra pro léčbu dětské cystické fibrózy, což je vzácné, ale velmi závažné onemocnění postihující hlavně dýchací a trávicí systém. Pacienti potřebují intenzivní léčbu každý den.

Kromě onkohematologie se klinika věnuje i oboru hematologie, docentka Dagmar Pospíšilová vede celorepublikové centrum pro diagnostiku a léčbu vrozených poruch krvetvorby, které dosahuje významných vědeckých výsledků. Mezi další významné obory patří také dětská endokrinologie pod vedením docentky Jiřiny Zapletalová.

Přestože je FN Olomouc součástí sítě českých traumatologických center, do nichž směřují pacienti s nejzávažnějšími úrazy, statut dětského traumatologického centra nemá. Dětská klinika je ovšem jediným centrem na celé střední Moravě, které disponuje jednotkou intenzivní a resuscitační péče, kam jsou přiváženy a také léčeny děti v nejzávažnějších stavech. Součástí ambulantního traktu kliniky je také dětská pohotovost (LSPP - lékařská služba první pomoci), kterou nemocnice převzala od zdravotnické záchranné služby a provozuje ji už od roku 2009.

Příjemné prostředí, škola i hřiště

V průběhu 90. let vznikly na klinice nadace Sdružení Šance a Rakovina věc veřejná, které dlouhodobě podporují léčbu hematoonkologicky nemocných dětí a také výzkum rakoviny a vývoj nových protinádorových léčiv. Každý rok poskytují prostředky na dovybavení kliniky, ale i na zpříjemnění prostředí pro všechny dětské pacienty. Díky podpoře Sdružení Šance mohla být například realizována výzdoba vstupních prostor a chodeb jednotlivých pater kliniky dětskými motivy v rámci humanizace nemocničního prostředí. Spolu se svými partnery například financovalo v loňském roce mimo jiné také vybudování nového dětského hřiště v těsném sousedství kliniky. Svou pomoc zaměřuje dnes už na všechny chronicky nemocné pacienty kliniky.

Škola při FN Olomouc vznikla už v roce 1956, dnes působí přímo v prostorách kliniky. Krátkodobě hospitalizované děti absolvují podle zdravotního stavu výuku základních předmětů, dlouhodobě hospitalizované nebo opakovaně hospitalizované děti mají individuální výchovně-vzdělávací plány. „Pod jednou střechou máme dětské anesteziology, specializovaný lékařský a sesterský personál, dětské psycholožky, učitelky. Koncepce takto centralizované a komplexní péče je v České republice výjimečná a kopíruje moderní evropská centra poskytující špičkovou léčebnou péči o dětské pacienty," dodává spokojeně profesor Mihál.

Inzerce

KOUZELNÉ LÉČEBNÉ LÁZNĚ U OLOMOUCE

Ve Slatinicích dnes najdete moderní léčebně rehabilitační zařízení využívající nejnovější poznatky v oblasti balneologie a výstupy z vlastní vědecko-výzkumné činnosti.

Zájemce o léčbu jistě potěší, že Slatinice jsou smluvním partnerem všech zdravotních pojišťoven v ČR. Blízkost velkých nemocnic je pak velkou výhodou pro lázeňské hosty i pacienty se složitějším zdravotním stavem

Proč do Slatinic?

Největšími přednostmi lázní založených v 16.století jsou léčeb-né prameny sirné vody, odborný personál pod vedením MUDr. Ivety Novotné, vynikající dopravní dostupnost a velká atraktivita přírodního parku Velký Kosíř.

Komplexní i příspěvková péče hrazená z pojištění je zachována!

Léčebný pobyt je nutné vyřídit přes vašeho praktického lékaře. S ohledem na změny v roce 2013 je pro vaše dotazy pak zdarma k dispozici léčebně rehabilitační poradna (tel: 585 944 599, Slatinice 29, 78342, heslo: „poradna").

Léčené indikace	
Onkologická o.	I/1
Neurologická o.	VI/1-11
O. pohybového aparátu	VII/1-12
Kožní o.	X/1-5

Odborný léčebný ústav

Pro pacienty po operacích a úrazech poskytují Slatinice nadstandardní péči v OLÚ pro kategorie I a 2.

Udělejte radost sobě i svým blízkým a užijte si trochu té pohodové slatinické atmosféry.

www.lazneslatinice.cz

Léčebné lázně Slatinice

Václav Vejdovský: Oftalmolog světového formátu, laskavý lékař a nadšený turista

Jméno profesora Václava Vejdovského je velmi dobře známé i bezmála čtyři desítky let po jeho smrti. Vynikající oční lékař světového věhlasu byl dlouholetým přednostou oční kliniky olomoucké nemocnice a také děkanem lékařské fakulty olomoucké univerzity. Byl ale především špičkovým odborníkem a skvělým člověkem, který svou prací bezezbytku naplňoval nynější motto Fakultní nemocnice Olomouc: „Profesionalita a lidský přístup". Vyhledávaný lékař, brilantní operatér, objevitel nových léčebných metod a operačních postupů, zakladatel speciálního školství pro zrakově postižené děti – ve výčtu činností, kterým se obětavě věnoval, by se patrně dalo pokračovat velmi dlouho. Patří bezesporu mezi nejvýznamnější olomoucké osobnosti 20. století, a to i přesto, že do města na soutoku Moravy a Bystřice přišel až ve svých dvaatřiceti letech. Zůstal mu věrný do konce svého života.

Foto: archiv K. Kuběny

Václav Vejdovský se narodil 15. února 1896 v Praze. Po absolvování vinohradského gymnázia nastoupil ke studiu medicíny na lékařské fakultě Univerzity Karlovy, kde v roce 1919 promoval. Hned po ukončení studií odjel do Paříže, kde dva roky pracoval jako nehonorovaný asistent profesora Poularda a profesora Moraxe. V roce 1921 kývl na nabídku profesora Bohumila Slavíka, který se stal prvním přednostou nově zřízené oční kliniky v Brně. Vejdovský se vrátil zpátky do vlasti a stal se prvním asistentem prof. Slavíka, aby jej mimo jiné podpořil v počešťování do té doby výlučně německé moravské oftalmologie.

Foto: archiv K. Kuběny

V Olomouci vedl oční oddělení tehdejších zemských ústavů úspěšný rakouský lékař Eduard Konrad Zirm, který na Hanou přišel už v roce 1892 coby dlouholetý první asistent vídeňské oční kliniky. Zirm proslul v roce 1905, když v Olomouci provedl první úspěšnou transplantaci oční rohovky na světě. Do penze odešel v roce 1928 a moravský zemský výbor vypsal konkurz na místo primáře očního oddělení. Vejdovský byl v konkurzu nejprve mezi šesti a později mezi čtyřmi uchazeči. Místo nakonec získal, nebylo to však vůbec snadné.

Ve Vejdovského osobním spisu uloženém v archivu FN Olomouc jsou založeny dva dopisy z března a května roku 1928, v nichž sbor primářů olomouckých zemských ústavů opakovaně doporučuje jako nejvhodnějšího kandidáta docenta Antonína Galu, tehdejšího prvního asistenta oční kliniky v Bratislavě. Píše se zde mimo jiné: „Sbor primářů zdejších ústavů usnesl se ve schůzi konané 24. t. m. jednomyslně, aby doporučen byl na vypsané místo docent Dr. Antonín Gala, jako žadatel s vynikající kvalifikací, neboť doc. Dr. Gala byl svého času nejváženějším kandidátem na místo profesora oční kliniky Karlovy university v Praze. Sbor primářů klade hlavní váhu na to, aby místo po primáři Zirmovi obsazeno bylo českým kandidátem vynikajících kvalit, kterým je nesporně docent Dr. Gala."

Moravský zemský výbor se přesto 12. května 1928 usnesl, že novým primářem očního oddělení zemských ústavů v Olomouci bude jmenován Václav Vejdovský. Ten na nové místo nastoupil 23. května 1928. Historie ukázala, že to byla skvělá volba. V čele oddělení a pozdější kliniky stál Ve-

jdovský neuvěřitelných 42 let. Olomouci zůstal věrný i přesto, že po 2. světové válce dostal nabídky odejít na lékařskou fakultu do Hradce Králové i do Prahy. V Olomouci si Vejdovský díky svým odborným kvalitám a laskavému přístupu k nemocným získal brzy značné renomé, do jeho ordinace proudily davy pacientů nejen z Moravy, ale i ze Slovenska.

V průběhu 2. světové války byl Václav Vejdovský zatčen nacisty a vězněn v Cejlu a v Kounicových kolejích v Brně. Bylo to v roce 1940, kdy Gestapo zatklo členy lutínské skupiny Ing. Sigmunda za špionáž, sabotáž a finanční podporu zahraničního odboje. Smrti Vejdovský unikl jen díky úspěšné intervenci jednoho z vděčných pacientů. Své zásluhy si připsal v poválečných snahách o obnovení olomoucké Univerzity Palackého, v roce 1948 zde byl jmenován řádným profesorem očního lékařství a také prvním děkanem lékařské fakulty, kterým byl zvolen i podruhé v roce 1954. Ve stejném roce založil v Litovli školu pro slabozraké děti.

Za 42 let, kdy vedl olomoucké pracoviště, sám provedl impozantní počet operací – celkem 17 781. Jako první na světě provedl rekonstrukci slzného kanálku ústní sliznicí. Patřil k zakladatelům Československé oftalmologické společnosti, které byl i předsedou a místopředsedou. Byl členem francouzské a rakouské oftalmologické společnosti a reprezentoval Československo v evropské oftalmologické společnosti. Získal řadu ocenění. Do důchodu odešel v roce 1970, ale až do své smrti 28. září 1977 zůstal v úzkém kontaktu s klinikou.

Foto: archiv FNOL

Žák profesora Vejdovského doc. Karel Kuběna při návštěvě olomoucké oční kliniky s jejím současným přednostou doc. Jiřím Řehákem.

Letos v květnu proběhla na olomoucké oční klinice vzpomínková přednáška jednoho z žáků profesora Václava Vejdovského. Je jím dlouholetý primář očního oddělení ve Zlíně docent Karel Kuběna. „Profesor Vejdovský byl diplomat, ale měl na nás i velké nároky. Někdy s námi během operace mluvil francouzsky a my jsme mu museli francouzsky odpovídat. Byl také velký turista. Každou sobotu vyrážel v pumpkách do podhůří Jeseníků, sestřičky ho vždycky vybavily chlebníkem se svačinou. Znal kdejakou cestu, studánku, louku i hospodu a dovedl o nich nádherně vyprávět," vzpomíná na výjimečnou osobnost jeden z Vejdovského posledních žáků.

Inzerce

Rakovina prsu: Olomoucké centrum se podílelo na úspěšném výzkumu

O několik tisíc žen, které se na své životní cestě potkaly s rakovinou prsu, pečuje Komplexní onkologické centrum Fakultní nemocnice Olomouc. Každý rok odborníci v olomouckém centru odhalí až čtyři sta nových případů tohoto závažného onemocnění. Léčba je dnes ale stále úspěšnější, zvláště pak u nádorů objevených včas. Olomoučtí specialisté mají navíc k dispozici nejen špičkové technologie, ale také nejmodernější preparáty. Spolu s kolegy z renomovaných pracovišť po celém světě se totiž podílejí na výzkumu protinádorových léčiv, která zvyšují šance nemocných na uzdravení. Výsledky některých mezinárodních studií, do nichž byly zařazeny i pacientky olomouckého centra, byly nedávno prezentovány odborné veřejnosti v prestižních vědeckých časopisech.

Foto: archiv FNOL

Vyšetření prsu pomocí mamografu.

V léčbě karcinomu prsu je v posledních letech – stejně jako u řady jiných onkologických diagnóz – hojně vyhledávanou a sledovanou oblastí zejména cílená léčba, označovaná také jako léčba biologická. „Právě rakovina prsu byla historicky prvním nádorovým onemocněním, u kterého byla cílená léčba použita. Na konci devadesátých let byla registrována monoklonální protilátka trastuzumab, která výrazně změnila osudy některých žen s nádorem prsu. Jednalo se o pacientky, jejichž nádor produkoval specifický onkoprotein, proti němuž byla právě nasazována zmiňovaná protilátka. Nejprve byla aplikována pouze

Inzerce

NISSAN

SHIFT_

NISCAR Olomouc

NOVÝ AUTORIZOVANÝ SERVIS
A PRODEJ VOZŮ NISSAN

OLOMOUC
DOLNÍ HEJČÍNSKÁ 31
za fotbalovým stadionem

www.niscar.cz
tel.: 725 330 100

u pacientek v pokročilém stádiu nemoci, kdy už nádor metastázoval, ale postupně se ukázalo, že výrazně zlepšuje také vyhlídky nemocných v časném stádiu onemocnění," popisuje prof. MUDr. Bohuslav Melichar, Ph.D., přednosta Onkologické kliniky a vedoucí lékař Komplexního onkologického centra FN Olomouc.

Léčba s pomocí uvedené monoklonální protilátky trvá podle jeho slov přibližně rok. Pro nemocné ženy to znamená každé tři týdny podstoupit ambulantní infuzní léčbu, kdy je tedy lék podáván nitrožilně, což samozřejmě představuje zátěž pro žilní systém pacientky a také časté návštěvy v centru. Olomoucké pracoviště se zapojilo do mezinárodní studie HannaH, jejímž cílem bylo ověřit, zda je možné infuze nahradit klasickou injekcí. „Na této studii jsme pracovali jako jediní Češi, podíleli jsme se na ní spolu s odborníky z Brazílie, Německa, Koreji, Ruska a Rakouska. Celkově do ní bylo zařazeno asi šest set pacientek ze všech uvedených zemí. Podávali jsme protilátku v rámci předoperační chemoterapie kombinované právě s cílenou léčbou. Mohli jsme pak po chirurgickém odstranění nádoru velmi přesně vyhodnotit, jaká je odpověď na léčbu," říká profesor Melichar, který výsledky studie HannaH představil jako hlavní prezentující autor na kongresu Evropské společnosti interní onkologie loni na podzim ve Vídni.

Výsledky studie, které byly otištěny také v prestižním odborném časopise Lancet Oncology, dokázaly, že podkožní podání monoklonální protilátky trastuzumab je nejméně stejně účinné, jako podání nitrožilní. „To má pro praxi ohromný význam. Může to zásadně změnit způsob, jakým bude protilátka podávána. V budoucnu například nemocné ženě lék pouze vydáme a ona si jej bude moci pod dohledem zdravotní sestry aplikovat v místě bydliště," konstatuje prof. Melichar. Mnohdy pacientky cestují do onkologických center ze vzdálených míst, což pro nemocné představuje velkou fyzickou, ale i ekonomickou zátěž, kterou by se takto podařilo snížit.

Pokud žena onemocní rakovinou prsu, nemusí to podle slov profesora Melichara znamenat, že bude v rámci léčby nutné kompletní odstranění postiženého prsu. Právě tato část léčby je pro pacientky často psychicky nejnáročnější. „Víme, že předoperační chemoterapií dokážeme i relativně velké nádory výrazně zmenšit a zlepšit tak vyhlídky nemocných na zachování prsu. Může pak být odstraněna pouze postižená část. Operace je ale nutná vždy a to i v případech, kdy je odpověď na léčbu dobrá a nádor zcela vymizí. Chirurgickou cestou si to vždy potřebujeme potvrdit. Dnes už dokážeme prs ženy zachovat ve velké většině případů," dodává odborník.

KARCINOM PRSU

Rakovina prsu je celosvětově nejčastějším zhoubným nádorem diagnostikovaným u žen. Každý rok touto zákeřnou chorobou onemocní přes půl milionu žen, jen v České republice je odhaleno 6000 nových případů ročně. V Česku této nemoci každý rok podlehne asi 1600 žen. Odborníci ženám doporučují jako nejúčinnější prevenci v boji s rakovinou pravidelné vyšetřování prsou. Základem je samovyšetření a také preventivní prohlídky u lékaře. V České republice byl v roce 2002 zaveden systém celoplošného sledování žen s cílem odhalit prsní nádory v raném stádiu vývoje – mamografický screening. Všechny ženy jsou od 45 let zvány jednou za dva roky na mamografické vyšetření hrazené pojišťovnou. Asi nejzávažnějším rizikovým faktorem je věk ženy. Zatímco ve věku nad 25 let se tyto nádory vyskytují ojediněle, jejich incidence začíná výrazně stoupat v období kolem 30. roku a nádory objevující se ve věku nad 45 let představují valnou většinu. Mamografický screening mohou provádět jen speciální centra, která jsou akreditovaná. FN Olomouc mezi tato centra patří.

Inzerce

Úspěšnost léčby je dnes mnohem vyšší, to je pro nás motivace, říká Dagmar Mjartanová

Foto: archiv D. Mjartanové

Zákeřná nádorová onemocnění krve jsou osudem nemocných lidí, kteří už více než třicet let procházejí rukama zdravotní sestry Dagmar Mjartanové. Začínala u onkologicky nemocných dětí, většinu svého profesního života ale pečuje o dospělé pacienty. Spousta nemocných se za ní a za jejími kolegyněmi vrací jako za starými známými. Přicházejí se pochlubit se svými dětmi, rodinami, úspěchy ve škole nebo v práci. „Jsme součástí jejich života. Prošli si tu velmi těžkým obdobím a my ty chvíle prožíváme s nimi," říká usměvavá žena, která je staniční sestrou hematoonkologického oddělení 5A už od roku 1996. Tedy prakticky od založení Hemato-onkologické kliniky Fakultní nemocnice Olomouc. Na svůj tým sester může být pyšná, v průzkumech spokojenosti pacientů patří jejich oddělení dlouhodobě mezi nejlepší v rámci nemocnice i celé republiky.

Do olomoucké fakultní nemocnice nastoupila Dagmar Mjartanová hned po maturitě na gymnáziu. Neměla zdravotnické vzdělání, takže začala nejprve pracovat jako sanitářka. „Měla jsem štěstí a dostala se od začátku na dětskou kliniku na hematoonkologické oddělení. Byly tam vážně nemocné děti, připadaly mi tak strašně bezbranné. Léčba byla zdlouhavá, trávily na klinice spoustu týdnů a měsíců, za tu dobu si s nimi vytvoříte vztah. Ta práce mě moc bavila," vzpomíná dnes.

Rozhodla se tehdy získat zdravotnické vzdělání, aby mohla pracovat jako všeobecná sestra a mohla více přispívat k léčbě nemocných. Později přešla na dospělé hematoonkologické oddělení, které na konci osmdesátých let bylo ještě součástí I. interní kliniky. Samostatnou kliniku se podařilo vybudovat až v roce 1992, jejím přednostou je od počátku až doposud špičkový český hematolog prof. MUDr. Karel Indrák, DrSc. Na klinice začala Dagmar Mjartanová v roce 1996 pracovat jako staniční sestra lůžkového oddělení, na kterém působí dodnes. „Neměnila bych. Měli jsme vždycky štěstí na výběr sester do našeho týmu. To, že jsou u nás pacienti spokojení a že se tu v podstatě cítí doma, je zásluhou celého kolektivu. Nesmírně nás to těší a povzbuzuje," říká.

Foto: archiv FNOL

Dagmar Mjartanová za léta praxe velmi dobře ví, jak těžce nemocné pacienty povzbudit v jejich cestě za uzdravením.

Její blízcí a známí se jí prý často ptají, jak mohla tak dlouho vydržet v jednom oboru, kde nemocní přicházejí s tak těžkými diagnózami. „Ale právě v hematoonkologii jsme v posledních desetiletích mohli a stále můžeme sledovat obrovský pokrok. Leukémie nebo maligní lymfom, ale i další nemoci krve a krvetvorby už dnes nejsou rozsudkem smrti. Když jsem začínala, vyléčila se sotva třetina pacientů, dnes u některých diagnóz zabere léčba i u devadesáti a více procent nemocných. To je přece obrovská motivace pro tuhle práci," vysvětluje Dagmar Mjartanová.

Léčebné možnosti se neustále rozvíjejí, velký průlom v oboru hematoonkologie znamenala moderní cílená léčba pomocí monoklonálních protilátek. „Pacienti léčbu novými preparáty mnohem lépe snášejí. Má výrazně méně nežádoucích účinků, protože cíleně zasahuje nádorové buňky a neničí už v takové míře okolní zdravé buňky. Navíc je tato léčba účinnější a nemocným tak dokážeme pomoci ve velké většině případů. Díky moderní diagnostice, novým protizánětlivým lékům, lékům na podpo-

ru krvetvorby či moderním a bezpečným transfuzním přípravkům můžeme lépe zvládat i vzniklé komplikace. Sledovat ten posun je opravdu neuvěřitelné," popisuje.

Oddělení 5A Hemato-onkologické kliniky Fakultní nemocnice Olomouc bylo v roce 2010 vyhodnoceno jako nejlepší v České republice v kategorii standardních oddělení. Spokojenost s kvalitou péče mu vyjádřilo neuvěřitelných 97,9 procent pacientů. V celostátním průzkumu Kvalita očima pacientů respondenti hodnotili například úctu a respekt ze strany personálu, dostatek podávaných informací, tělesné pohodlí, ale i poskytnutou citovou oporu nebo zapojení rodiny do léčebného procesu. „Právě spolupráce s rodinou je základ. U nás mohou blízcí za pacientem přijít prakticky kdykoliv. Navíc mohou komunikovat přes internet, máme tu bezdrátové připojení a nemocným zapůjčujeme i notebooky. Dá se určitě říct, že neustálý kontakt s rodinou je důležitou součástí léčby," podotýká staniční sestra.

V roce 2011 bylo právě toto oddělení ve stejném průzkumu hodnoceno na skvělém 9. místě v ČR a mezi pracovišti ve FN Olomouc znovu suverénně zvítězilo. Průměrná spokojenost pacientů byla 97 procent, druhé lůžkové oddělení v pořadí získalo 89,6 procenta. „Pochopitelně je to dáno i tím, že k nám lidé přicházejí s opravdu závažnými chorobami. Hledají u nás pomoc, chtějí se vyléčit, chtějí nemoc zvládnout a žít svůj život se svou rodinou. Velkým přínosem je, že na klinice působí i psycholožka, se kterou můžeme rozebrat komplikované případy. Ve spolupráci s vrchní sestrou pořádáme semináře pro sestry, které pak umí dobře zvládat komunikaci s těžce nemocnými pacienty. Každé povzbuzení, pohlazení, pochopení potřeb nemocného, to vše v léčbě pomáhá," říká Dagmar Mjartanová.

Sestry z jejího oddělení se scházejí i mimo kliniku, třeba si jdou zahrát bowling nebo vyrazí společně do kina. „Děláme si i takové vlastní Prostřeno, kdy každá z nás něco uvaří a pozve ostatní k sobě domů. Na sociálních sítích jsme neustále v kontaktu s kolegyněmi, které jsou na mateřské. Soudržný kolektiv dělá hodně," tvrdí staniční sestra. Sestry i lékaři se musejí vyrovnávat také se situacemi, kdy se léčba nedaří. „Když někomu nemůžeme pomoct, je to strašně těžké. S úmrtím pacienta se nikdy úplně nesmíříte," líčí. Naštěstí je ale mnohem více těch, u nichž léčba zabírá. S pacienty prožívají každý úspěch a ti se k nim potom neustále vracejí. „Mnohdy je skoro ani nepoznáme, když jim po léčbě znovu rostou vlasy a přiberou pár kilogramů. Jdeme s nimi potom už celým životem, docházejí do ambulance na kontroly a za námi se přijdou podívat, jako by se vraceli domů. To je to, co nás v téhle práci povzbuzuje," dodává Dagmar Mjartanová.

Foto: archiv D. Mjartanové

Sestry z lůžkového oddělení 5A se společně scházejí i mimo pracovní prostředí, společné akce stmelují kolektiv.

Dagmar Mjartanová

Narodila se v Olomouci v roce 1957 a rodnému městu zůstává věrná po celý svůj život. Stejně tak i Fakultní nemocnici Olomouc, do které nastoupila hned po maturitě na gymnáziu v roce 1976. Nejprve pracovala jako sanitářka na dětské klinice na oddělení hematoonkologie. Při práci se rozhodla doplnit si zdravotnické vzdělání a vystudovala Střední zdravotnickou školu Emanuela Pöttinga v Olomouci. Dálkové studium ukončila v roce 1981 maturitou a přešla už coby zdravotní sestra k dospělým pacientům na hematologické pracoviště I. interní kliniky. Od roku 1992 pracovala jako zdravotní sestra ve třísměnném provozu na tehdy nově zřízené Hemato-onkologické klinice FN Olomouc, kde se o čtyři roky později stala staniční sestrou lůžkového oddělení 5A, na němž pracuje doposud. V roce 1995 ještě úspěšně absolvovala pomaturitní specializační studium ošetřovatelské péče o dospělé v Brně. Žije v domácnosti s dvaadvacetiletou dcerou, která studuje fyzioterapii na Fakultě tělesné kultury Univerzity Palackého v Olomouci, a také s pejskem Kimem z plemene Jack Russell Terrier. Ráda se věnuje turistice, miluje Beskydy, má ráda plavání a cestování.

Inzerce

Miro Žbirka: Kulatiny bych asi nemohl slavit každý rok

Foto: archiv FNOL

Stačí jedno jediné slovo a každý v Česku i na Slovensku hned ví, o kom je řeč. Meky. To je přezdívka zpěváka Miroslava Žbirky, kterou mu dal ve čtyřech letech jeho kamarád z ulice. Zůstala mu celý život, přestože ji řadu let nesměl používat. Na scéně československé popmusic úspěšně působí už téměř čtyřicet let. Loni oslavil šedesátku, čemuž se při pohledu na stále stejného Mekyho, kterého jakoby přibývající roky míjely, jen těžko věří. Je pořád hodně vytížený a pořád velmi populární. V Česku, kde žije, i na Slovensku, kde se narodil. V Olomouci už letos koncertoval s kapelou na březnovém reprezentačním plese fakultní nemocnice a také na konci května s Moravskou filharmonií Olomouc jako zlatý hřeb mezinárodního hudebního festivalu Dvořákova Olomouc. Jak říká v rozhovoru pro nemocniční magazín, má v hanácké metropoli své přátele a rád by se sem jednou podíval jen jako turista.

Před třiceti lety jste jako první slovenský zpěvák získal Zlatého slavíka. Asi slýcháte často, že jste se od té doby prakticky nezměnil. Jak to vnímáte vy sám? Jak se cítí Miro Žbirka v roce 2013?
Nemám moc času, abych se nad tím zamýšlel. Stále dělám to, co mě baví, to se nezměnilo. Nasbíral jsem trochu víc zkušeností, což mi pomáhá, a mám kolem sebe kvalitní muzikanty a skvělou rodinu, takže si určitě nemůžu stěžovat.

Jaký byl pro vás loňský rok? Slavil jste životní výročí, nahrával jste v Londýně, vydal jste komplet svých desek, vyprodal dvě sportovní arény – v Praze a v Bratislavě. Byl to rok podle vašich představ?
Byl to rok bohatý na zážitky a také na splněné sny, ale zároveň rok psychicky i fyzicky velmi náročný. Jsem rád, že jsme to všechno úspěšně zvládli. Asi bych kulatiny nemohl slavit každý rok *(smích)*.

Letos v únoru jste přebíral stříbrného slavíka na Slovensku a o pár týdnů později jste získal cenu OTO jako nejoblíbenější zpěvák slovenských televizních obrazovek. Na vašem webu máte fotografii poličky, na které je jedna cena vedle druhé. Je rozdíl mezi tím, když přebíráte ocenění dnes, a tím, jak jste se cítil například v roce 1982, kdy jste „vyfoukl" slavíka hvězdám, jako je Karel Gott nebo Waldemar Matuška?
Tehdy jsem o žádném ocenění nesnil. Nakonec moji oblíbení Beatles také žádného slavíka nezískali. Je to tak trochu naše specifikum. Nechtěl jsem někoho „porazit", spíš jsem byl hodně překvapený a nevěděl jsem, co se tím vlastně spustilo. Začalo mi pak hektické období, které se časem jen trochu zmírnilo. Dnes si těch ocenění vážím především kvůli fanouškům, kteří si dají práci a hlasují, ale jejich význam a vypovídací hodnotu ve smyslu kvality nepřeceňuji. Pokaždé mě to však potěší a s přibývajícími léty asi ještě víc.

Když jste se skupinou Modus a potom i s Limitem bavil české a slovenské publikum, byla mezi námi a západní kulturou „železná opona". Ta spadla před pětadvaceti lety a konkurence je teď mnohem větší. Vy ale stále vyprodáváte velké haly a přebíráte ceny. Proč myslíte, že vaše hudba obstála?
Už tenkrát v 80. letech se mi podařilo vyhrát mezinárodní festival v rakouském Villachu, a tak trochu se poměřit s tehdy populárními zahraničními zpěváky. Následně mi vyšly dvě dlouhohrající desky v západním Německu, i když to pro nás tehdy nebylo vůbec jednoduché vycesto-

Miroslav „Meky" Žbirka

Narodil se 21. října 1952 v Bratislavě ve smíšeném manželství, otec byl Slovák a matka Angličanka. Jako zpěvák a skladatel také často používá ve svých písních oba „rodné" jazyky. Do světa rokenrolu a rockové hudby ho uvedli jeho starší bratři Jason a Toni, které se snažil napodobovat a objevil tak v sobě hudební talent. V popmusic začínal v 70. letech ve skupině Modus, se kterou v roce 1977 získal zlatou Bratislavskou lyru. V roce 1981 založil skupinu Limit a o rok později se stal prvním slovenským Zlatým slavíkem v tehdejším Československu. S rodinou žije v současné době v Praze, ale i na Slovensku zůstává stále velmi populární. Dokazuje to i fakt, že se stal čtyřikrát zlatým slávikem a šestkrát vyhrál slovenskou diváckou anketu Osobnost televizní obrazovky (OTO). Doposud má na kontě 24 vydaných alb, je autorem známých hitů jako Atlantída, Biely kvet nebo 22 dní. Je podruhé ženatý, před pětadvaceti lety si vzal Češku Kateřinu, se kterou má dva dnes už dospělé potomky – Lindu a Daniela. Z prvního manželství má ještě dceru Denisu.

Foto: archiv M. Žbirky

vat a dostat tak zvanou „doložku“. O to víc jsem rád, že mnohé z těch skladeb dodnes hraji na koncertech a zpívají je s námi nejen mí vrstevníci, ale i mladí lidé, kteří v té době nebyli na světě. Nechci spekulovat, proč se to podařilo, abych se nerouhal. Ale jsem za to rád.

Máte pověst skromného člověka bez hvězdných manýrů. Přitom už jsme si tady vyjmenovali, na co všechno můžete být pyšný, a je toho určitě víc. Takže jde být úspěšný a přitom z toho nezblbnout?
On vám vždy život nějakou tu ťafku dá, abyste úplně nezblbnul. Já byl vždy obklopen lidmi, kteří mi tak zvaně nepochlebovali, a slyšel jsem od nich upřímné rady. To si myslím, že se nepoštěstí každému. Pro toho, komu se nepodaří obklopit správnými lidmi, je pak asi těžké udržet se v „normálním“ stavu.

Narodil jste se v Bratislavě, žijete v Praze, často pobýváte v Londýně, kde máte díky své mamince také kořeny. Řada lidí má problémy zvládat vliv několika jazyků najednou a pak se jim nedaří mluvit správně ani jedním z nich. Vy ale, zdá se, umíte přecházet plynule a bez větších potíží z jednoho do druhého. Jak to děláte?
Angličtina a slovenština se u nás mísila od mého narození a jsou to dva naprosto odlišné jazyky, takže mi nedělalo potíže přepínat. S češtinou to bylo jiné, a dokonce jsem na ni chodil k jedné paní profesorce, abych zvládl gramatiku. Přesto někdy udělám chybu a manželka mě taktně upozorní, že takové slovo v češtině neexistuje. Je to tím, že slovenština a čeština jsou si podobné, a to svádí ke zvláštním patvarům. Navíc moje žena trvá na tom, že mám mluvit slovensky. Je to pro ni takový „exotizační“ prvek *(smích)*, takže se moc nepocvičím.

Někde jsem si přečetl titulek, že česky zpíváte jenom v ordinaci, a nejprve jsem si to vyložil tak, že třeba zaháníte strach z lékařů zpěvem českých písní. Pak mi z kontextu došlo, že jste měl na mysli úvodní píseň jednoho ze současných televizních seriálů. Přesto mě napadá, jaký máte vztah k lékařům? Staráte se dobře o své zdraví? Máte třeba strach ze zubaře?
Myslím si, že strach ze zubaře má asi každý. I když pan doktor Bufka, můj zubař, je úžasný a vážně si nevzpomínám, že by mě u něj někdy něco bolelo. Lékařů si velmi vážím, je to hrozně náročná a zodpovědná práce a vždy, když se ocitnu v ordinaci, tak si uvědomím, jak moc byli podhodnocení. Nakonec ještě dodnes nejsou platy kvalitních lékařů odpovídající tomu, jakou práci odvádějí. Jako pacient nejsem moc vzorný, jsem netrpělivý a chodím na prohlídky až ve chvíli, kdy opravdu musím.

Inzerce

Ale zpátky ke zpěvu. Přestože žijete většinu času v Praze, stále zůstáváte věrný slovenštině. Několik českých textů jste ale také nazpíval, většinou v duetech s českými zpěváky. Je podle vás slovenština zpěvnější?
Slovenština je zpěvná, ale čeština má zase výhodu slangu. Já se v psaní písní a textů držím přirozenosti. V duetech s českými zpěvačkami má čeština své opodstatnění. A představte si, že text k písni „Co bolí, to přebolí" včetně české části napsal slovenský textař a básník Kamil Peteraj.

Angličtinu ovládáte skvěle, kdysi jste napsal několik anglických písní pro své děti. Nedávno jste ale v jednom z rozhovorů prozradil, že se chystáte vydat svou první anglickou desku. V jaké fázi je teď její příprava?
Anglických desek mi pár už vyšlo, ale dosud všechny v zahraničí. Připravované album by bylo mou první anglickou deskou vydanou u nás, když tedy nepočítám zmíněné album pro děti. V podstatě jsem začal už loni v létě dvěma skladbami nahranými ve slavném londýnském studiu Abbey Road, z nichž jedna - Love Shines momentálně rotuje v rádiích. Průběžně pracuji na dalších a uvidíme, kdy jich bude dost na celou desku.

Sledujete soutěže mladých zpěváků, které se v posledních letech objevují na českých i slovenských obrazovkách? Jak je vnímáte? Myslíte, že je to opravdu cesta a že se tak daří najít talenty, kteří mají šanci uspět a udržet se v šoubyznysu?
Nemám tolik času na sledování těchto pořadů, ale i televize celkově. Spíš si raději pustím nějaký dobrý film na DVD. Ale talenty se určitě najít dají a je kolem nás spousta lidí, kteří umějí zpívat. Horší je to už s tím udržením. K tomu je totiž potřeba autorské a manažerské zázemí i nadlidské odhodlání a to mnoho z nich nemá.

Je o vás známo, že milujete legendární The Beatles, ale i Rolling Stones a další britské i světové hvězdy. Je někdo z českých nebo slovenských zpěváků a muzikantů, koho sledujete a pustíte si rád jeho cédéčko třeba v autě?
Vždy jsem měl rád Karla Kryla, Olympic nebo Petra Nováka. V autě ale spíš doháním, co jsem nestihl naposlouchat ze současné anglo-americké scény. Mám rád nové kapely i zpěváky, například Jake Bugga nebo Imagine Dragons. Jsem přesvědčený, že je důležité, aby člověk nezůstal stát na místě a nedíval se jen dozadu.

Foto: archiv FNOL

Miro Žbirka byl i se svou kapelou hlavní hvězdou programu letošního Reprezentačního plesu FN Olomouc.

Když jste v dřívějších rozhovorech mluvil o svém dětství prožitém v Bratislavě, vzpomínal jste, že jste si jako malý hrával v bytě manželky slovenského básníka Janka Jesenského a ona vám předčítala jeho básně. Myslíte si, že už někde tam se rodila vaše poetika, se kterou skládáte texty ke svým písním?
Jak vidíte, stále na to vzpomínám a utkvělo mi to v paměti, přestože jsem byl dost malý. Takže to asi na mě nějaký vliv mělo. Hodně textů mi ale také napsal Kamil Peteraj. Jeho poetika je mi velmi blízká a s mými skladbami si vždy rozuměla.

Už jsme mluvili o tom, že koncertujete před vyprodanými stadiony, což je určitě pro každého zpěváka skvělý zážitek. Na druhou stranu si ale užíváte i koncerty pro pár stovek lidí, jak jsme mohli vidět například právě na plese olomoucké fakultní nemocnice. V čem jsou pro vás taková vystoupení jiná? Máte třeba z menšího pódia větší kontakt s publikem?
Tato vystoupení si užíváme, protože na nich můžeme trochu improvizovat. Vybírám skladby například podle reakcí lidí, někdy i na přání, zařadíme občas i nějaké skladby od Beatles. Taková improvizace v hale při velkém koncertu není možná. A samozřejmě kontakt s lidmi je určitě z malého pódia větší a vzniká vždy neopakovatelná atmosféra.
Zatím poslední olomoucké vystoupení je koncert zařazený jako finále mezinárodního hudebního festivalu Dvořákova Olomouc. Ten odehrajete s Moravskou filharmonií Olomouc, která vás doprovází na českých vystoupeních s vašim úspěšným albem Symphonic. Jak se vám spolupracuje s olomouckými filharmoniky? Je asi podstatný rozdíl koncertovat s kapelou nebo s velkým hudebním tělesem za zády.

Jak prožíváte tyto vaše koncerty v symfonické úpravě?
Já jsem ze spolupráce s Moravskou filharmonií Olomouc nadšený. Jsou to profesionálové a zároveň vidím, že je baví hrát mé skladby v symfonických aranžích. Samozřejmě je v tom velký rozdíl. Když máte za zády pětičlennou kapelu, která se vám kdykoli přizpůsobí, můžete dělat prakticky, co vás napadne. Ovšem stát před padesátičlenným orchestrem, tam každá nota musí sedět a na improvizaci není prostor. Ale za ty dva roky, po absolvování slovenského i českého Symphonic Tour a natočení Symphonic Alba, jsem se ledacos už naučil a mám velkou oporu i v dirigentovi Adriánovi Kokošovi.

Do Olomouce jezdíte asi docela často, alespoň v posledních měsících jste tady odehrál několik koncertů. Měl jste někdy čas se zdržet déle a prohlédnout si třeba i historické centrum města? Jaký máte vztah k tomuto městu?
V Olomouci mám několik přátel a opravdu jsem tu v poslední době docela často. Moc času na procházky nemám, ale krásné historické centrum samozřejmě znám. Když sem přijedu, hned se přihlásí kamarádi a zatáhnou mě někam na kávu nebo na skleničku. Pak zahrajeme a už mě zase čekají další povinnosti. Doufám, že jednou přijedu do Olomouce „jen" jako turista a absolvuji klasické – jak říkají Angličani – sightseeing, tedy prohlídku se vším všudy *(smích)*.

Zeptejte se našich lékařů na to, co vás trápí nebo zajímá

V této rubrice vám přinášíme rady našich specialistů v jednotlivých medicínských oborech. Lékaři odpovídají na vaše dotazy, ať už se ptáte na konkrétní zdravotní potíže, které vás v průběhu roku aktuálně trápí, nebo na způsob, jak jim účinně předcházet.

Odpovídá doc. MUDr. Jaromír Bystroň, CSc., primář Oddělení alergologie a klinické imunologie:

Už druhým rokem mě přes léto trápí pálení očí. Neustále mrkám víc než obvykle, ale vidím pořád stejně. Už si toho všímá i okolí. Může to být alergie?

Může se jednat o alergii, zvláště pokud se už vyskytla alergie ve vaší rodině u nejbližších rodinných příslušníků. V období od jara do podzimu je v ovzduší zvýšené množství pylů ze stromů, travin, bylin a plevelů, které jsou nejčastějšími alergeny. Projevy alergie na pyly jsou zpravidla právě svědění a pálení spojivek, slzení, kýchání, vodnatá rýma či ucpaný nos. Jednodušší potíže vám pomůže vyřešit praktický lékař. Pokud si nebude vědět rady, odešle vás k odborníkovi.

Odpovídá MUDr. Jarmila Kohoutová, vedoucí lékařka Oddělení nemocniční hygieny:

Vloni na dovolené dostal osmiletý syn střevní chřipku a nepřišli jsme na to, z čeho to mohlo být. Je možné, aby za tím bylo nechtěné pití vody z bazénu a rybníků? Po kolika hodinách, když příznaky neustupují, je dobré se obrátit na lékaře nebo zajet na pohotovost?

Střevní viróza je akutní zánět žaludku a střev vyvolaný zejména viry. Příznaky většinou odezní v průběhu dvou až tří dnů. K nákaze dochází při požití kontaminované stravy, např. nemytého ovoce a zeleniny, nebo znečištěné vody i náhodně požité při koupání. Původci onemocnění se ale šíří

i kapénkami, často i nemytýma rukama. Vážný stav může nastat hlavně u malých dětí a seniorů v důsledku dehydratace organismu, kdy odmítají přijímat tekutiny, potom je třeba navštívit lékaře.

Odpovídá MUDr. Renata Kučerová, Ph.D., primářka Kliniky chorob kožních a pohlavních:

Chci se přes léto zdravě opalovat. Platí, že čím víc a častěji se budu mazat opalovacím krémem, tím lépe? Anebo stačí jedno dvě namazání za den? Je vhodnější opalovací mléko, krém, pěna nebo olej?

Zdravé opalování neexistuje, nežádoucí účinky UV záření na kůži jsou nesporné a je možné je pouze minimalizovat. Slunce sice pomáhá tvorbě vitamínu D, k tomu ale stačí velmi mírná expozice poměrně malých ploch kůže. Častou chybou při nanášení přípravku s UV filtrem je nedostatečné množství přípravku a nerovnoměrné rozetření. I přípravky, které deklarují "voděodolnost", je potřeba zejména při koupání nebo pocení aplikovat vícekrát za den, protože se koupáním částečně smývají. Obecně platí, že krémy jsou spíše určené k aplikaci na citlivé partie (obličej, dekolt), mléka na větší plochy (trup, končetiny), ale pro ochranu kůže to není tolik podstatné.

Odpovídá MUDr. Helena Vildová, Ph.D., primářka Kliniky pracovního lékařství a vedoucí lékařka Očkovacího centra:

Dobrý den, chci se chránit proti klíšťové encefalitidě, ale nestihl jsem se v zimě očkovat. Slyšel jsem o nějaké zkrácené letní verzi očkování. Jaký má průběh a musím se mezi jednotlivými dávkami vakcíny ještě obávat klíšťat?

Očkování proti klíšťové encefalitidě je možné absolvovat kdykoliv. Jde o tři vakcíny aplikované s určitými časovými rozestupy. Druhá dávka se aplikuje v chladném období roku měsíc až tři měsíce po první dávce, v teplém období roku stačí rozestup čtrnácti dnů. Třetí dílčí očkování v chladném i teplém období roku následuje za pět až dvanáct měsíců po druhé dávce. Chráněný jste ale už tři až pět týdnů po druhé dávce. Do té doby je doporučováno vyhýbat se pobytu ve volné přírodě. Pokud chce být člověk imunní už před začátkem sezónní aktivity klíšťat, měla by očkování první a druhou dávkou absolvovat nejlépe během zimních měsíců.

Inzerce

CHORVATSKO 2013 – LAST MINUTE

15.6.–22.6.	hotel ANASTASIS***	Polopenze, bazén	5670 Kč/os.
15.6.–22.6.	dep. MEDITERAN**	Polopenze	5590 Kč/os.
22.6.–29.6.	hotel Sahara**+	Polop., písč. pláž	6990 Kč/os.
29.6.– 6.7.	hotel BIOKOVKA***	Polopenze, bazény	7990 Kč/os.
3.8.–10.8.	hotel Rivijera**	Polopenze, animace	7790 Kč/os.

ZA SLUNCEM cestovní kancelář
www.zasluncem.cz
Pekařská 12, 779 00 Olomouc
tel: 585 515 800, info@zasluncem

VAŠE DOPISY A E-MAILY NÁS TĚŠÍ, jsou pro nás zpětnou vazbou a vodítkem, jak naši práci dělat co nejlépe. Pokud se nám to daří a nemocný dokáže naši péči ocenit, je každé malé poděkování velkým povzbuzením. Obracet se můžete na redakci NemMAGAZÍNU, kontakty najdete v tiráži na straně 3.

PODĚKOVÁNÍ STOMATOCHIRURGICKÉ KLINICE

V březnu letošního roku jsem se ocitla v roli pacientky. Po úraze jsem se s prasklou očnicí ocitla nejprve na pohotovosti a později na lůžkovém oddělení Kliniky ústní, čelistní a obličejové chirurgie. Dovoluji si touto cestou vyslovit uznání lékařům MUDr. Vítězslavu Zbořilovi, Ph.D., a především operatérovi MUDr. Richardu Pinkovi. Velmi oceňuji také práci nelékařského zdravotnického personálu pod vedením vrchní sestry Ireny Ošťádalové.

Během pro mě nelehkých šesti dnů jsem se setkala s vysoce profesionálním, vlídným a lidským přístupem nejen těchto uvedených odborníků, ale všech, se kterými jsem během hospitalizace přišla do kontaktu.

Přeji celému pracovnímu týmu Kliniky ústní, čelistní a obličejové chirurgie hodně radosti z práce a jen samé spokojené pacienty.

Renata H.

PODĚKOVÁNÍ II. INTERNÍ KLINICE

Chtěli bychom poděkovat panu MUDr. Pavlu Sychrovi a tím i vaši FN Olomouc za příkladnou péči, která byla poskytnuta mně i mé manželce na II. interní klinice – gastro-enterologické a hepatologické. Pan doktor se nám nezištně věnoval po celou dobu léčby s neuvěřitelně lidským přístupem a profesní zodpovědností a dovedností v takové míře, se kterou jsme se ve svém dosavadním šedesátiletém životě ještě nesetkali.

Tímto vám chci i poblahopřát jako Fakultní nemocnici Olomouc k takovému příkladnému lékaři, jako je pan MUDr. Pavel Sychra, a zároveň mé poděkování patří i panu přednostovi kliniky doc. MUDr. Vlastimilu Procházkovi, Ph.D. S pozdravem a přáním všeho nejlepšího pro vaši fakultní nemocnici, mnoho profesních úspěchů a co nejvíce takovýchto vynikajících lékařů.

Milan a Zdenka B.

PODĚKOVÁNÍ UROLOGICKÉ A DĚTSKÉ KLINICE

Rádi bychom vyslovili velké poděkování urologovi MUDr. Oldřichu Šmakalovi, Ph.D., který operoval našeho syna. S potěšením píšeme tyto řádky, ve kterých chceme vyjádřit krom díků i obdiv k práci pana doktora a celého jeho týmu. Děkujeme všem za jejich lidský přístup. Náš syn se úžasně a rychle zotavil, na vše pro něj zlé zapomněl a díky panu doktorovi a všem jeho asistentům bude vést plnohodnotný život bez útrap.

Dále bychom rádi poděkovali všem lékařům a sestřičkám jednotky intenzivní a resuscitační péče Dětské kliniky. Přejeme všem hodně zdraví a síly v další této nesmírně obětavé a náročné práci.

Tomáš a Monika H.

PODĚKOVÁNÍ HEMATO-ONKOLOGICKÉ A III. INTERNÍ KLINICE

Rád bych se zmínil o profesionální práci vašich zaměstnanců. Koncem srpna loňského roku mi začaly bolesti zad a po několika obstřicích u praktického lékaře jsem byl hospitalizován na neurologickém oddělení okresní nemocnice. Dostal jsem šest kapaček a zjistili mi nedostatek červených krvinek. Dvakrát jsem byl hospitalizován na interním oddělení téže nemocnice a po transfuzi propuštěn. Krvinky se pořád ztrácely a já jsem se naštěstí dostal do vaší FN Olomouc na kliniku hemato-onkologie prof. MUDr. Karla Indráka, DrSc. Tam po odběru kostní dřeně měl prof. Indrák podezření na mnohočetný myelom.

Proto mě odeslal na III. interní kliniku – nefrologickou, revmatologickou a endokrinologickou vaší fakultní nemocnice vedenou prof. MUDr. Josefem Zadražilem, CSc., kde se diagnóza potvrdila. Tým lékařských odborníků ve složení doc. Jaroslav Bačovský (můj ošetřující lékař), prof. Vlastimil Ščudla, MUDr. Jiří Minařík a MUDr. Tomáš Pika okamžitě zahájil léčbu, která doufám bude úspěšná.

Tímto bych chtěl vašim zaměstnancům poděkovat za profesionální přístup k léčení, což svědčí o jejich vztahu k práci dle mého názoru nesmírně náročné. Z mé zkušenosti vyplývá, že takových pracovišť u nás moc není, a proto ještě jednou vyslovuji své díky.

Bohumil Š.

(V rámci uveřejnění v NemMAGAZÍNU byl text některých dopisů redakčně krácen.)

Inzerce

PRO DĚTI

osm rozdílů

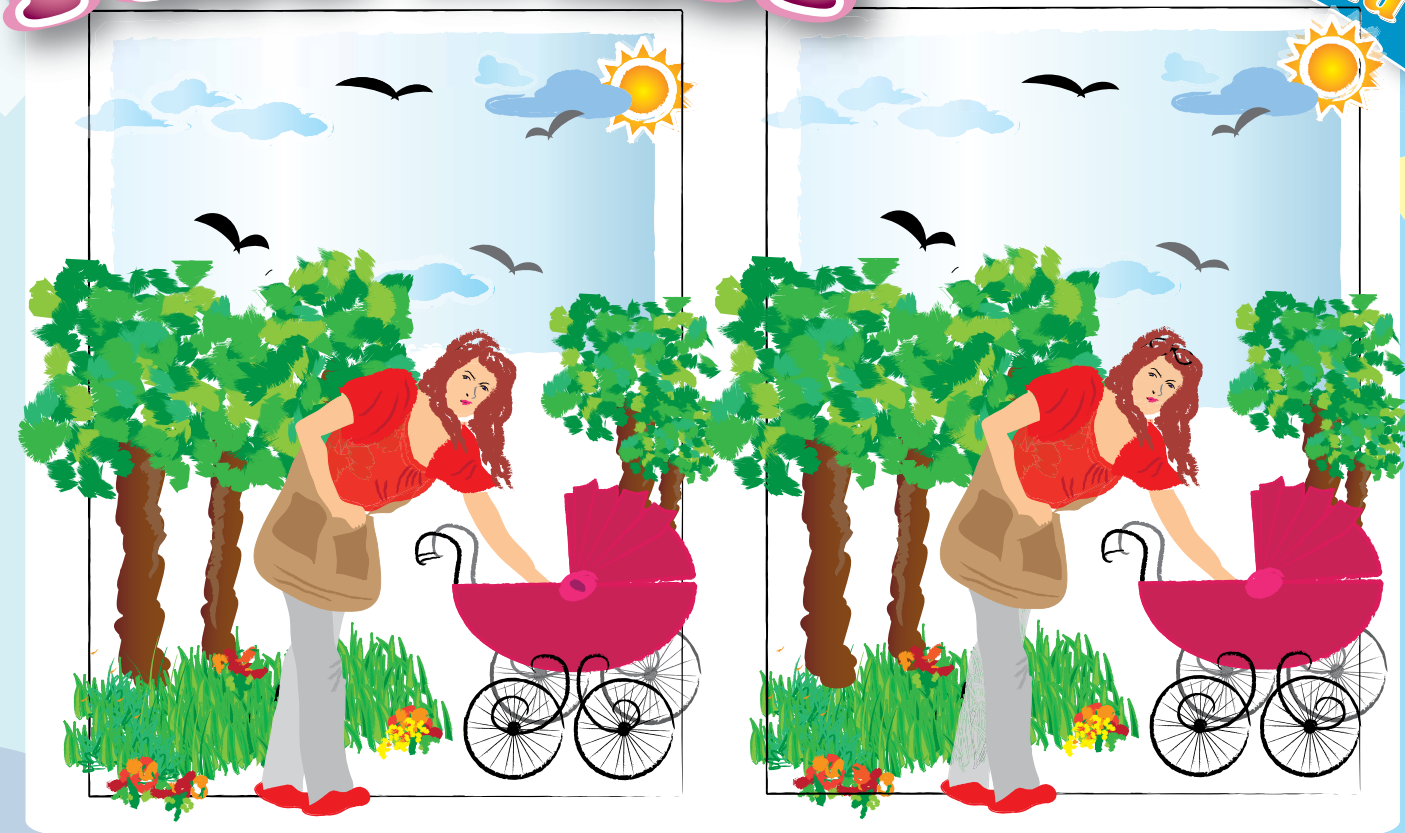

sudoku

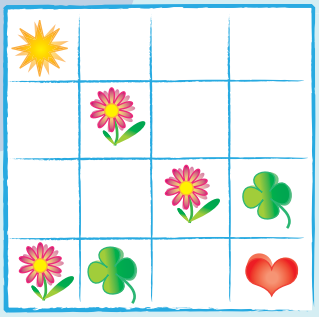

Do prázdných políček doplň květinku, srdíčko, čtyřlístek nebo hvězdičku. Žádný obrázek v řádku, sloupci nebo čtverci nesmí být dvakrát!

angličtina

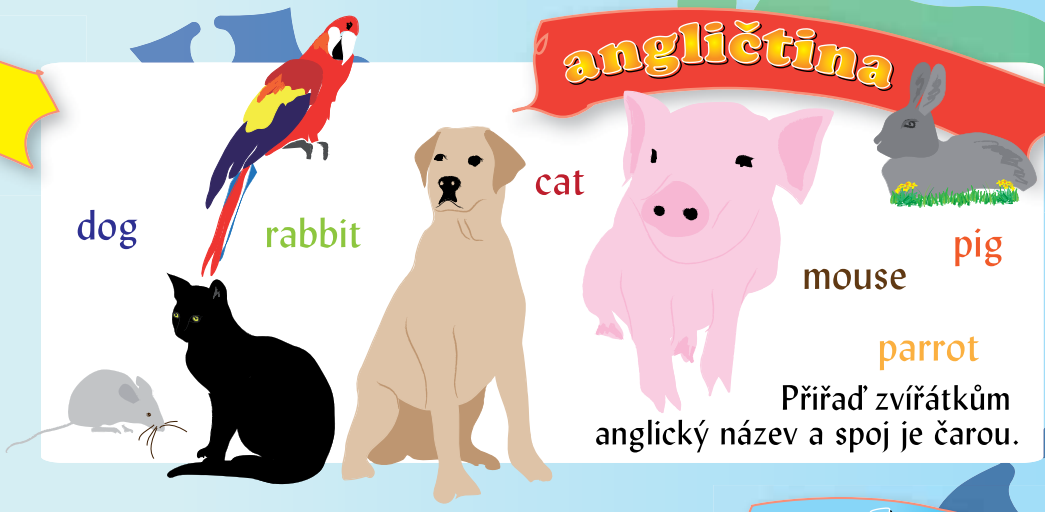

Přiřaď zvířátkům anglický název a spoj je čarou.

© Jindra Petračková
www.facebook.com/PetrackovaGrapet

pohádka

Důležité číslo

Sanitka má teď už Modrou hvězdu. Bydlí ve velkém městě. Na jiném konci ale někdo potřebuje rychlou pomoc. Dělník v lese se zranil při kácení stromů. Není tam sám, ale nikdo z kamarádů si neví rady. Do města daleko. Jak sem dostat sanitku? Musíme sanitce vymyslet číslo, které by si zapamatovali všichni a odkudkoli ji mohli přivolat. Jedničky a pětky! To je ono, to známe všichni už ze školy! A můžeme volat z každého telefonu úplně zdarma! Teď už se nestane, že by se někdo nedovolal pomoci.

155

KŘÍŽOVKA – Zdraví převažuje všechny vnější statky tak velice, (tajenka) *A. Schopenhauer*

ENOL; FONT; MUK SBALKY; TĚR	Odlomit	**1. část** TAJENKY	Modla	Výrobce ohýbaného nábytku	Značka elektron-voltu	Hernie		Dvě šestnáctiny	Iniciály herečky Kolářové	Anglicky „součet“	Děloha	Jinak	Otrhat (ovoce)	Italsky „jedno“	Škrobení
Prospěch							Posunout stranou								
Velmi studený							**2. část TAJENKY** Anglicky „starý“								
Svěží vzduch (přeneseně)					Povrchový důl Pružná větvička				„Padající hvězda“ Část obličeje						
Římské číslo 1550				Žhář Mí						Pohodný Hl. město Již. Koreje				**4. část** TAJENKY	Usedlý pohodlný muž
Evropan			Inic.herečky Rosůlkové Francouz-sky „nota“			Tohoto dne Části luků					Německý filozof Ranec				
Vyvstávat (na mysli)							Hybaj Omyl					Čajová růže Obšít			
	Jm. zp. Dyka Výzk. ústav práce a sociál. věcí							Anýzový alkoholický nápoj Nebo					Zkr. žilní trombózy Organická sloučenina		
Skučeti					Bidlo Chuchvalce				Zednická konstrukce Číslice						
Úžeji				Radící divák Knihy fotografií						Malý lín Mužské jméno (26. 4.)					
Zkratka pro polyetylen			Edisonovo jméno Slavnostní síň					Měsíc Jupitera Nahé modely			Domácky Tomáš Revize účtů (mn. č.)				Delší kožešina kolem krku
Pelety							Puchýřek v ústech 3 × 2					Vysoký tenisový úder Přičinlivost			
Zářezy						Autor hudby české hymny Bytost							Zájmeno tázací Zkr. Lido-vých novin		
	Domácky Alena Žlutohnědá barva				Příbuzná Pádová otázka					Pracovna řemeslníka Pijavé					
Pytlácké nástrahy				Obilniny Maštal					Mohutný Hřbet chodidla						Řasy
Značka kilojoulu			Hovězí dobytek Fáze chůze					Vybízecí citoslovce Trestání vi-níka davem					Značka pro kilobajt Plná bláta		
Představený vysoké školy							Sopečné vyvřeliny Závody					Slůvko odporu Často snít			
	Prudký větrný vír	Obruba obrazu Jméno psa				Syrové (básnicky) Satyr					Slovan Přijaté jm. boxera Claye				
Kontakt					Sada počí-tač. písma Zpěvák (Karel)					Letopisy Tvrdě pracovat					
Druh jeřábu				Široká pohovka MPZ Saúd-ské Arábie					Pobývat Citoslovce plašení ptáků					Bývalý ruský panovník	Domácky Eliška
Chemická značka radonu			Roh pokoje Iniciály fotbalisty Panenky					Rachitis Iniciály skokana na lyžích Rašky							
3. část TAJENKY											Směnečný ručitel				
Capat						Jíst (o zvířeti)					Váha obalu zboží				

Tajenka: ...že zdravý žebrák je skutečně šťastnější než nemocný král.

HOLANDSKÁ ČTVRŤ

www.holandska-ctvrt.cz

Kvalitní bydlení
v oblíbené lokalitě
za rozumnou cenu!

Rezervujte nyní, zaplaťte až po kolaudaci nebo po prodeji Vaší stávající nemovitosti.

Hrubá stavba finišuje!

VÝHODY PROJEKTU

- silný investor
- výhodné a ojedinělé financování: stačí rezervovat, platí se až po kolaudaci
- k 29. 4. přesáhl počet prodaných bytů 55 %
- byty o výměrách 30 m² - 181 m²
- dispozice 1+kk - 4+kk (upravíme dle potřeb klienta)
- stavba zahájena: 3/2012
- dokončení stavby: 9-10/2013
- garážové stání
- individuální přístup ke klientským změnám
- zajistíme financování s velmi výhodnou úrokovou sazbou

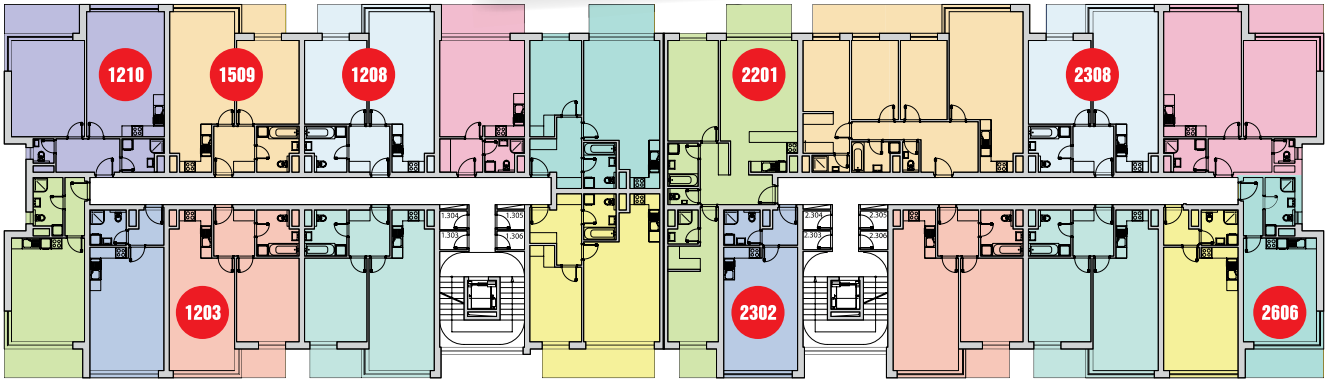

číslo bytu	dispozice	celk. výměra	cena
2.109	1+kk	33,5 m²	1 040 700,- Kč
1.601	1+kk	38,1 m²	1 094 900,- Kč
2.302	1+kk	35,6 m²	1 239 100,- Kč
1.301	1+kk	39,1 m²	PRODÁNO
2.402	1+kk	35,6 m²	1 259 300,- Kč
1.109	2+kk	50,1 m²	1 475 000,- Kč
1.203	2+kk	61 m²	1 812 900,- Kč
1.208	2+kk	60 m²	PRODÁNO
1.210	2+kk	69 m²	1 958 300,- Kč
2.304	2+kk	61 m²	1 873 700,- Kč

číslo bytu	dispozice	celk. výměra	cena
1.509	2+kk	60 m²	1 835 900,- Kč
2.504	2+kk	60 m²	PRODÁNO
2.608	2+kk	60 m²	1 859 600,- Kč
2.106	3+kk	79,4 m²	2 218 100,- Kč
2.201	3+kk	89 m²	2 677 600,- Kč
2.401	3+kk	89 m²	PRODÁNO
1.704	3+kk	87,7m²	2 858 100,- Kč
2.703	3+kk	184,7 m²	3 671 000,- Kč
2.409	4+kk	101,5 m²	PRODÁNO
1.703	4+kk	111,9 m²	3 590 000,- Kč

DACHI REALITY

DACHI, s.r.o.
Ztracená 34 | 771 00 Olomouc
tel.: **800 154 723**, **585 224 559**
dachi@dachi.cz | **www.dachi.cz**

Pro více informací o projektu Holandská čtvrť volejte

774 322 407

470 ml
KRVE NAKRMÍ
78 333 KOMÁRŮ

NEBO ZACHRÁNÍ 3 LIDSKÉ ŽIVOTY

Krev je nejcennější tekutina, kterou nelze laboratorně vyrobit. Průměrně dostane každý z nás během svého života pětkrát krevní transfuzi a dvanáctkrát lék vyrobený z krve. Neplýtvejte zbytečně krví. Radši ji darujte a pomozte možná i sobě.

Více na www.470.ml.

FAKULTNÍ NEMOCNICE OLOMOUC

TRANSFUZNÍ ODDĚLENÍ FAKULTNÍ NEMOCNICE OLOMOUC